

Jummalal sodud aßjad innimes- sele öppetussõks.

Hillesi, ühhe Juharahuva targa öppeta-
ja, jüngritte seas olli üks, Sabot nimmi.
Keik tö olli nenda temma vasta meelt, et
hopis laiskusse ja holetusse peale heitis.
Agga Hillel olli temma párrast murres,
ja katsus nou, kuid a tedda laiskusse küm-
bust peästa. Selle hea nou párrast wölt-
tis ta tedda ühhel páral ennese kasa Hin-
noni orko, mis Jerusalemma liggi. Seál-
sammus olli üks weelomp, táis ussa ja
konne, mudda ja kóntsa. Said nemmad
senna orko sanud, heitis Hillel omma saua
káest mahha, ja ütles: Vuhame sün tee-
káimissest! Uaga noormees panni sedda
immeeks ja küssis: Öppetaja! Kas selle hoi-
sewa weelombi áres? Eks sa tunne et tem-
maste surmahais touseb? Õbssi, poeg, was-
tas öppetaja: se weelomp on laisa inni-

messe hingे kui. Kes kannataks kùl tem-
ma liggi jáda.

Süs viis Hillel tedda ühhe jádtma
peale, kus muud ei kasmard fui kibbowit-
so ja ohhakaid; agga need lämmatajid wil-
ja ja keik tarwidusse rohhud árra. Seál-
tvetas Hillel omma saua peale, ütteldes:
Mata! se pöld on Ma polest kùl wágga
hea, keiksuggu wilja innimeste tarwidus-
sõks kandma. Agga nemmad on tedda
sõti játnud, eggia harri tedda mitte. Gest-
ta núüd ei kasmata muud fui märatumaid
ohhakaid, kibbowitso ja surma rohto, kelle
al ussidel ja maddudel ommid pesad
on. Ennest nággid laisa hinge, panne sün
tähhele temma ello.

Se kónne katsus Saboti süddame peä-
le. Håbbi olli temmal filmis, ja kahhet-
semine süddames, ning ütles: Öppeta-
ja! mis sa mind wiid nisugguse kolleda,
párratumma kohta? Náán temmasti hirmo-
ga omma hinge ja omma ello luggu! Ag-
ga omma hinge ja omma ello luggu!